

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 P 088437 20 GŽ

Novi Travnik, 24.02.2021. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija: Davor Kelava , kao predsjednik vijeća, Alma Islamović i Nijaz Krnjić, kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice mldb. A. T. kći S., zastupana po majci zakonskoj zastupnici E. H. iz B., ..., zastupana po punomoćniku Almi Jusufbegović, advokatu iz Bugojna, protiv tuženog S. T. sin F. iz B., ..., zastupan po punomoćniku Senadu Hadžiabdić, advokatu iz Bugojna, radi izmjene odluke o izdržavanju djece, vrijednost spora 400,00 KM, odlučujući po žalbama malodobne tužiteljice i tuženog izjavljenim protiv presude Općinskog suda u Bugojnu, broj 46 0 P 088437 19 P od 29.07.2020. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 24.02.2021. godine donio je sljedeću:

PRESUDU

Žalba malodobne tužiteljice se odbacuje kao nedopuštena.

Odbija se zahtjev malodobne tužiteljice za naknadu parničnih troškova povodom izjavljenog pravnog lijeka kao neosnovan.

Žalba tuženog se odbija kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Bugojnu, broj 46 0 P 088437 19 P od 29.07.2020. godine.

Obrazloženje

Presudom prvostepenog suda odlučeno je kako slijedi:

„Usvaja se tužbeni zahtjev tužiteljice koji glasi:

Mijenja se odluke Općinskog suda u Bugojnu broj, 46 0 P 053542 14 P od 27.02.2015. godine-sudska nagodba kojom je tuženi obavezan da na ime izdržavanja svoje malodobne kćerke A. plaća mjesečno iznos od po 200,00 KM te se tuženi obavezuje da na ime svog doprinosa za izdržavanje svoje malodobne kćerke A. plaća ukupna mjesečni iznos od po 300,00 KM svakog mjeseca od 01. do 05. u mjesecu za tekući mjesec dok za to budu postojali zakonski razlozi na račun zakonske zastupnice majke E.H.

Tuženi je dužan tužiteljici nadoknaditi troškove postupka u iznosu od 1.120,00 KM.

S viškom tužbenog zahtjeva preko dosuđenog iznosa od po 300,00 KM mjesečno, malodobna tužiteljica se odbija kao neosnovanim.“

Protiv ove presude žalbu je blagovremeno izjavila tužiteljica zastupana po punomoćniku iz razloga što je sud prilikom izrade presude izostavio da odredi datum od kada obaveza tuženog počinje da teče, pa zahtijeva da isti u skladu sa odredbom člana 192. Zakona o parničnom postupku donese dopunsku presudu na način da odredi da obaveza tuženog teče od dana podnošenja tužbe tj. 13.02.2019. godine, a kako je to i naznačeno u tužbenom zahtjevu. Ukoliko sud ne postupi po ovom zahtjevu predložila je da se ovaj podnesak ima smatrati žalbom te istovremeno zahtijeva naknadu troškova žalbenog postupka i to za sastav žalbe u iznosu od 300,00 KM uvećan za troškove sudske takse na žalbu.

Tuženi zastupan po punomoćniku je blagovremeno izjavio žalbu kojom istu pobija u cijelosti iz svih razloga propisanih u članu 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku s prijedlogom drugostepenom sudu da preinači prvostepenu presudu ili istu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje. U obrazloženju žalbe se navodi da nisu bili ispunjeni uslovi za promjenu odluke o visini izdržavanja određeni sudskom nagodbom a iz razloga koje je naveo tokom postupka. Pored navedenog smatra da je u datoj situaciji zastupanja od strane advokata tužiteljice, a koja je u postupku zaključenja sudske nagodbe zastupala današnjeg tuženog postoji sukob interesa, na koje je ukazao tokom postupka i zbog čega cijeni da je došlo do povrede odredaba parničnog postupka. Žalitelj nalazi da na strani tužiteljice nisu ispunjeni uslovi za izmjenu ranije odluke dok je tuženi učinio nespornim da osim već utvrđene obaveze istovremeno izdržava svoju drugu porodicu i to nezaposlenu suprugu i malodobnu kćerku sa kojima živi u Nj. te pomaže bolesne i stare roditelje, a što sud nije uzeo u obzir u smislu odredbe člana 235. Porodičnog zakona tako da odluka kojom je usvojen zahtjev za povećanjem izdržavanja negativno će utjecati na egzistenciju tuženog i članova njegove porodice prema kojima također ima zakonsku obavezu izdržavanja. Također, napominje da je tokom školske godine došlo do obustave održavanja redovne nastave uslijed proglašenog stanja nesreće, koji način održavanja nastave u narednoj školskoj godini je upitan zbog proglašene epidemije COVID-19, tako da nije bilo troškova na ime školovanja niti će ih biti u narednom periodu. Iz obrazloženja osporene prvostepene presude ne može se zaključiti da su prilikom odlučivanja uzete u obzir iznesene činjenice tuženog, što čini osnovanom izjavljenu žalbu.

Nakon što je ispitao osporenu presudu u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je zaključio slijedeće:

Iz predmetnog stanja spisa proizilazi da je mldb. tužiteljica zastupana po majci dana 13.02.2019. godine kod tog suda podnijela tužbu protiv tuženog radi izmjene odluke o visini doprinosa tuženog kao oca za izdržavanje malodobne kćerke A.

Među parničnim strankama je nesporno da je brak između E. H. i tuženog razveden presudom tog suda broj P 623/04 od 13.06.2005. godine, malodobna tužiteljica A. povjerena majci E. H. na odgoj i čuvanje, a tuženi S. T. kao otac obavezan da plaća mjesečno od po 100,00 KM na ime svog doprinosa za njeno izdržavanje.

Sudskom nagodbom od 27.02.2015. godine izmijenjena je ova odluka i tuženi se obavezao da plaća po 200,00 KM mjesečno na ime svog doprinosa za izdržavanje malodobne kćerke A.

Također, nije sporno da je tuženi zaključio drugi brak dana 03.11.2014. godine u kojem je rođena malodobna kćerka D., rođena... godine.

Sporno je da li su se promijenile okolnosti na osnovu koji je donesena ranija odluka te da li postoje razlozi za izmjenu odluke o visini doprinosa za izdržavanje malodobne tužiteljice od strane tuženog, kao i visina predmetnog potraživanja. Također, sporno je da li je punomoćnik tužiteljice u sukobu interesa tj. da li može zastupati malodobnu tužiteljicu jer je punomoćnik tuženog to prigovorio i naveo da je ista u predmetu broj 46 0 P 053542 14 P zastupala tuženog S. T.

Radi razjašnjenja naprijed navedenog prvostepeni sud je na temelju izvedenih dokaza i njihovom ocjenom u smislu člana 8. i 123. Zakona o parničnom postupku i s pozivom na citirane odredbe materijalnog prava donio odluku kao u izreci pobijane presude uz obrazloženje u kojem iznosi razloge koji opravdavaju donošenje takve odluke, a kako u bitnom slijedi:

-da u gore navedenom predmetu tog suda u kojem je zaključena sudska nagodba utvrđeno je da je malodobnu tužiteljicu zastupala današnja punomoćnica, a tuženog advokat Esma Husejnbegović, a kako to i proizilazi iz podneska i zapisnika od 13.02.2015. godine koji je dostavljen ovom sudu slijedom čega je zaključeno da ne postoji sukob interesa i da navedeni punomoćnik može zastupati malodobnu tužiteljicu

- da je malodobna tužiteljica u odnosu na raniju odluku suda, sada učenica drugog razreda srednje škole za koju plaća školarinu odnosno participaciju na ime internatskog smještaja u T. u mjesečnom iznosu od po 190,00 KM, dakle da su se promijenile okolnosti obzirom da je u vrijeme zaključenja sudske nagodbe ista pohađala peti razred osnovne škole i prema kojoj nagodbi se tuženi obavezao plaćati od po 200,00 KM na ime njenog izdržavanja

-da je zakonska zastupnica malodobne A. nezaposlena za razliku od tuženog koji ostvaruje 1.900 eura mjesečno radeći u Nj. (potvrda o plaći)

-da tuženi pored obaveze izdržavanja malodobne A., ima obavezu izdržavati i drugu malodobnu kćer koju je dobio u drugom braku te kako je i supruga nezaposlena dužan je da se brine i o njoj,

pa je prvostepeni sud imajući u vidu sve navedeno zaključio da su se okolnosti na strani tužiteljice promijenile dakle kako je ista starija, učenica srednje škole da samim tim su njene potrebe veće te da cijeneći stanje i prilike na strani tuženog je odlučio kao u izreci pobijane presude i obavezao tuženog da na ime svog doprinosa za izdržavanje malodobne tužiteljice plaća mjesečno po 300,00 KM dok je sa viškom tužbenog zahtjeva preko dosuđenog, a do traženog iznosa od 400,00 KM odbio tužiteljicu kao previsoko postavljenog. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi člana 386. i 396. Zakona o parničnom postupku.

Prednja odluka prvostepenog suda je pravilna i zakonita i kao takva činjenično i pravno obrazložena prema standardima iz člana 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku. Dakle, ista u obrazloženju sadrži potpun i pravilan slijed utvrđenog činjeničnog stanja, uz sveobuhvatnu ocjenu izvedenih dokaza u smislu člana 8. i 123. Zakona o parničnom postupku, navođenja razloga o odlučnim činjenicama pa time da i u pogledu pravnih razloga daje dovoljno jasno obrazloženje koje opravdava odluku prvostepenog suda koja je sadržana u izreci te presude.

Imajući u vidu da je prvostepeni sud po podnesenoj žalbi tužiteljice donio dopunsku presudu, broj gornji, od 07.10.2020. godine kojom je udovoljio zahtjevu iste na način da je odredio da naprijed utvrđena obaveza tuženog teče od dana podnošenja tužbe tj. od 13.02.2019. godine, pa kako u pogledu takve odluke malodobna tužiteljica nije izjavila žalbu to ovaj sud cijeni da tužiteljica nema interesa da se više raspravlja o naprijed izjavljenoj žalbi pa je odlučio kao u izreci ove presude shodno članu 213. stav 3. Zakona o parničnom postupku.

Prema tome, kako je prvostepeni sud naprijed navedeni propust otklonio donošenjem dopunske presude, a koji propust se ne može staviti na teret tužene strane jer se radi o propustu suda, slijedom čega je ovaj sud odbio zahtjev iste za naknadu troškova parničnog postupka povodom izjavljenog pravnog lijeka kao neosnovan.

Suprotno navodima žalbe tuženog prvostepeni sud je raspravio sve odlučne činjenice te pravilno zaključio da su u datom slučaju ispunjeni uslovi za izmjenu ranije odluke o izdržavanju malodobne tužiteljice, te da je u donošenju takve odluke uzeo u obzir sve okolnosti propisane odredbom člana 235. Porodičnog zakona Federacije BiH. Činjenica da je tuženi u međuvremenu zaključio drugi brak u kojem je stekao još jednu malodobnu kćerku te činjenica da mu je sadašnja supruga nezaposlena je bez utjecaja na drugačiju odluku i ovog suda obzirom da tuženi je već od ranije imao utvrđenu obavezu te je u skladu sa istom bio dužan da poduzima radnje koje neće ići na štetu tužiteljice odnosno isti kao roditelj ima obavezu da iskoristi sve svoje mogućnosti, pa i dodatnim radom kako bi uskladio postojeće i novonastale obaveze.

U pogledu ostalih razloga žalbe tuženog ovaj sud nalazi da isti nisu od uticaja na drugačiju odluku ovog suda, pa ih nije posebno ni obrazlagao u smislu člana 231. Zakona o parničnom postupku.

Radi toga, ovaj sud je žalbu tuženog odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu shodno odredbi člana 226. Zakona o parničnom postupku.

Predsjednik vijeća

Davor Kelava

